

СПОГОДБА

МЕЖДУ

ПРАВИТЕЛСТВОТО НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

И

ПРАВИТЕЛСТВОТО НА СИРИЙСКАТА АРАБСКА РЕПУБЛИКА

ЗА

ИЗБЯГВАНЕ НА ДВОЙНОТО ДАНЪЧНО ОБЛАГАНЕ

НА ДОХОДИТЕ

Ратифицирана със закон, приет от 39-то Народно събрание на 12.09.2001 г. – ДВ, бр. 82 от 25.09.2001 г.

Издадена от Министерството на финансите, обн., ДВ, бр. 33 от 2.04.2002 г., в сила от 4.10.2001 г.

Правителството на Република БЪЛГАРИЯ и
Правителството на СИРИЙСКАТА арабска република,

желаейки да сключат Спогодба за избягване на двойното данъчно облагане на
доходите

се договориха както следва:

Член 1

ОБХВАТ ПО ОТНОШЕНИЕ НА ЛИЦАТА

Тази Спогодба се прилага спрямо лица, които са местни лица на едната или на двете договарящи държави.

Член 2

ДАНЪЦИ, ЗА КОИТО СЕ ПРИЛАГА СПОГОДБАТА

1. Тази Спогодба се прилага за данъци върху доходите, налагани от страна на всяка договаряща държава или нейни органи на местна власт, независимо от начина на тяхното събиране.
2. За данъци върху доходите се считат всички данъци върху общия доход, или върху елементи на дохода, включително данъците върху приходи от отчуждаване на движимо или недвижимо имущество, данъци върху общата сума на надниците или заплатите, изплатени от предприятия, както и данъци върху увеличената стойност на имуществото.
3. Съществуващите данъци, за които се прилага тази Спогодба са по-специално:
 - а) за Сирийската арабска република:
 - i) данъкът върху търговските, промишлени и нетърговски печалби;
 - ii) данъкът върху доходите от заплати и надници;
 - iii) данъкът върху доходите на чуждестранни лица;
 - iv) данъкът върху доходите от движимо и недвижимо имущество, и
 - v) допълнителните данъци, наложени в процент върху горепосочените данъци, включително допълнителните данъци, налагани от органите на местната власт (по-нататък наричани "сирийски данък").
 - б) за Република България:
 - i) данъкът върху дохода на физическите лица;
 - ii) корпоративният подоходен данък;
 - iii) патентния данък (по-нататък наричани "български данък");
4. Спогодбата ще се прилага за всички идентични или подобни по естеството си данъци, които ще се налагат след датата на подписване на Спогодбата като допълнение или вместо съществуващите данъци. Компетентните органи на договарящите държави ще се уведомяват взаимно за всички съществени изменения, извършени в съответните им данъчни законодателства.

Член 3

ОБЩИ ОПРЕДЕЛЕНИЯ

1. За целите на тази Спогодба, освен ако контекстът не изисква друго:
 - а) термините "едната договаряща държава" и "другата договаряща държава" означават Сирийска Арабска Република или Република България, съобразно контекста;

б) терминът "Сирия" означава Сирийската Арабска Република в географски смисъл, който означава територията на Сирийската Арабска Република, включително териториалното море, подпочвеното пространство под него и всички други области извън териториалното море, върху които в съответствие с международното право и националното си законодателство, Сирия упражнява суверенни права за целите на извличане и експлоатиране на природни, живи и минерални ресурси, както и всички останали права във водното пространство, на сушата и под морското дъно.

в) терминът "България" означава Република България, а когато е употребен в географски смисъл означава територията, включително и териториалното море, върху които тя упражнява своя държавен суверенитет, а така също континенталният шелф и изключителната икономическа зона, върху които тя упражнява суверенни права и юрисдикция в съответствие с международното право.

г) терминът "лице" включва физическо лице, дружество или всяко друго сдружение от лица;

д) терминът "дружество" означава всяко юридическо лице или всяка общност, която се третира като юридическо лице за целите на данъчното облагане;

е) терминът "национално лице" означава:

(i) всяко физическо лице, притежаващо гражданството на едната договаряща държава;

(ii) всяко юридическо лице, дружество или асоциация, чийто статут се определя от действащото законодателство на всяка договаряща държава;

ж) термините "предприятие на едната договаряща държава" и "предприятие на другата договаряща държава" означават съответно предприятие, ръководено от местно лице на едната договаряща държава и предприятие, ръководено от местно лице на другата договаряща държава;

з) терминът "международен транспорт" означава всеки превоз с кораб, самолет или шосейно транспортно средство, извършван от предприятие на едната договаряща държава, освен когато корабът, самолетът или шосейното транспортно средство се експлоатира единствено между места намиращи се в другата договаряща държава;

и) терминът "компетентен орган" означава:

(i) по отношение на Сирия – министърът на финансите или негов упълномощен представител;

(ii) по отношение на България - министърът на финансите или негов упълномощен представител.

2. При прилагането на Спогодбата от всяка договаряща държава, всеки термин, който не е определен в нея, ще има значението, което към този момент му придава

законодателството на тази държава, по отношение на данъците, за които се прилага Спогодбата, което значение ще се ползва с приоритет пред значението, дадено на термина от други клонове на правото на тази държава.

Член 4 МЕСТНО ЛИЦЕ

1. За целите на тази Спогодба терминът "местно лице на едната договаряща държава" означава всяко лице, което, съгласно законодателството на тази държава, подлежи на данъчно облагане в нея поради своето местожителство, местопребиваване, място на учредяване и регистрация или всеки друг критерий от подобно естество. Този термин обаче, не включва лице, което подлежи на данъчно облагане в едната договаряща държава само по отношение на доходи от източници в тази държава.

2. Ако в съответствие с разпоредбите на ал. 1 едно физическо лице е местно лице и на двете договарящи държави, неговото положение се определя както следва:

а) то се счита за местно лице на тази държава, в която разполага с постоянно жилище; ако то разполага с постоянно жилище в двете държави, то се счита за местно лице на държавата, с която има по-тесни лични и икономически връзки (център на жизнени интереси);

б) ако държавата, в която се намира центърът на жизнените му интереси не може да бъде определена или ако то не разполага с постоянно жилище в нито една държава, то се счита за местно лице на държавата, в която обичайно пребивава;

в) ако то обичайно пребивава в двете държави или в нито една от тях, то се счита за местно лице на държавата, на която е гражданин;

г) ако то е гражданин и на двете държави или на нито една от тях, компетентните органи на договарящите държави ще разрешат въпроса чрез взаимно споразумение.

3. Когато съгласно разпоредбите на ал. 1 лице, което не е физическо лице, е местно лице на двете договарящи държави, то се счита за местно лице на държавата, в която се намира мястото му на учредяване или регистрация.

Член 5 МЯСТО НА СТОПАНСКА ДЕЙНОСТ

1. За целите на тази Спогодба терминът "място на стопанска дейност" означава определено място на дейност, чрез което едно предприятие извършва цялостно или частично стопанската си дейност.

2. Терминът "място на стопанска дейност" включва по-специално:

а) място на управление;

б) клон;

- в) офис;
- г) фабрика;
- д) работилница;
- е) мина, нефтен или газов кладенец, кариера или всяко друго място на добиване на природни богатства, включително сонда в морето;
- ж) помещения, използвани като пунктове за продажби.

3. Строителна площадка, строителен или монтажен обект или свързаните с тях надзорни дейности представляват място на стопанска дейност само когато площадката, обектът или дейностите продължават за период надвишаващ 6 месеца.

4. Независимо от предходните разпоредби на този член се счита, че терминът "място на стопанска дейност" не включва:

- а) използването на съоръжения единствено с цел складиране, излагане или доставка на стоки на същото предприятие;
- б) поддържането на запаси от стоки, принадлежащи на предприятието, единствено с цел складиране, излагане или доставка на същото предприятие;
- в) поддържането на запаси от стоки, принадлежащи на предприятието, единствено с цел преработката им от друго предприятие;
- г) поддържане на определено място на дейност единствено за покупка на стоки или за събиране на информация за предприятието;
- д) поддържане на определено място на дейност, единствено за извършване на всяка друга дейност от подготвителен или спомагателен характер за предприятието;
- е) поддържане на определено място на дейност единствено за осъществяване на което и да е съчетание от посочените в букви от "а" до "д" дейности, при положение, че цялостната дейност на това определено място, произтичаща от това съчетание, има подготвителен или спомагателен характер.

5. Независимо от разпоредбите на ал. 1 и 2 на този член, когато лице, което не е представител с независим статут, спрямо когото се прилага ал. 6, действа в едната договаряща държава от името на предприятие на другата договаряща държава, като има или обичайно упражнява в първата посочена държава правото да сключва договори от името на предприятието, се счита, че това предприятие има място на стопанска дейност в тази държава по отношение на всички дейности, които това лице извършва за предприятието, освен ако дейностите на такова лице са ограничени до посочените в ал.4, които ако се извършват чрез определено място на дейност, не биха направили това определено място, място на стопанска дейност, съгласно разпоредбите на тази алинея.

6. Не се счита, че едно предприятие има място на стопанска дейност в едната договаряща държава, само защото то извършва дейност в тази държава посредством брокер, комисионер или друг представител с независим статут, при условие, че такива лица действат в обичайните граници на своята дейност. Въпреки това, когато действията на такъв представител са предназначени изцяло или почти

изцяло за предприятието, той няма да се счита за представител с независим статут по смисъла на тази алинея.

7. Обстоятелството, че дружество, което е местно лице на едната договаряща държава, контролира или е контролирано от дружество, което е местно лице на другата държава, или което извършва стопанска дейност в тази друга държава (чрез място на стопанска дейност или по друг начин), не превръща което и да е от дружествата в място на стопанска дейност на другото.

Член 6

ДОХОДИ ОТ НЕДВИЖИМО ИМУЩЕСТВО

1. Доходи от недвижимо имущество (включително доходи от селско и горско стопанство) могат да се облагат с данък съгласно законодателството на договарящата държава, в която се намира такова недвижимо имущество

2. За целите на тази Спогодба терминът "недвижимо имущество" има съдържанието, което му придава законодателството на договарящата държава, в която се намира въпросното имущество. Терминът във всички случаи включва имуществото, принадлежащо към недвижимото имущество, добитък и оборудване, използвани в селското и горското стопанство, правата, спрямо които се прилагат разпоредбите на законодателството относно поземлената собственост, плодopolзването на недвижимо имущество, както и правата върху променливи или определени по размера си плащания, представляващи компенсация за разработването или за предоставяне на правото за разработване или проучване на минерални залежи, извори и други природни ресурси. Морски и речни кораби и самолети не се считат за недвижимо имущество.

3. Разпоредбите на ал. 1 се прилагат по отношение на доходи, получени от пряко използване, отдаване под наем или използване под каквато и да е друга форма на недвижимо имущество.

4. Разпоредбите на ал. 1 и 3 се прилагат също така и по отношение на доходи от недвижимо имущество на предприятие и по отношение на доходи от недвижимо имущество, използвано за извършване на независими лични услуги.

Член 7

ПЕЧАЛБИ ОТ СТОПАНСКА ДЕЙНОСТ

1. Печалбите на предприятие на едната договаряща държава се облагат само в тази държава, освен ако предприятието извършва стопанска дейност в другата договаряща държава чрез намиращо се там място на стопанска дейност. Ако предприятието извършва стопанска дейност по този начин, печалбите на предприятието могат да се облагат в другата държава, но само такава част от тях, каквато е причислима към това място на стопанска дейност.

2. Като се имат предвид разпоредбите на ал. 3, когато предприятие на едната договаряща държава извършва стопанска дейност в другата договаряща държава чрез намиращо се там място на стопанска дейност, във всяка договаряща държава към това място на стопанска дейност ще се причисляват печалбите, които то би получило, ако беше различно и отделно предприятие, извършващо същите или

подобни дейности при същите или подобни условия и работещо напълно независимо от предприятието, на което то е място на стопанска дейност.

3. При определянето на печалбите на място на стопанска дейност, се допуска приспадане на разходите извършени за мястото на стопанска дейност, включително управленските и общите административни разходи извършени както в държавата, в която се намира мястото на стопанска дейност, така и на всяко друго място.

4. Доколкото в едната договаряща държава е обичайно печалбите, причислими към място на стопанска дейност да се определят на базата на разпределение на общата печалба на предприятието спрямо отделните му части, нищо в ал. 2 не ограничава тази договаряща държава да определи облагаемата печалба чрез такова разпределение, прието за обичайно. Възприетият метод на разпределение, обаче, трябва да е такъв, че резултатът да съответства на принципите, заложи в този член.

5. Не се причисляват печалби към мястото на стопанска дейност при обикновена покупка от това място на стопанска дейност на стоки за предприятието.

6. За целите на предходните алинеи на този член, печалбите, причислими към мястото на стопанска дейност, се определят по един и същ начин ежегодно, освен ако има сериозно и достатъчно основание за обратното.

7. Когато печалбите включват елементи на доходи, които са разгледани отделно в други членове на тази Спогодба, разпоредбите на тези членове няма да се засягат от разпоредбите на този член.

Член 8

МЕЖДУНАРОДЕН ТРАНСПОРТ

1. Печалбите, получени от предприятие на едната договаряща държава от експлоатация на кораби, самолети или шосейни транспортни средства в международния транспорт, се облагат само в държавата, където предприятието е регистрирано и учредено. Такива печалби включват печалби, получени от предприятието от други дейности и по специално от ползването или отдаването под наем на контейнери, използвани за транспортиране на стоки в международния транспорт, при условие че тези дейности са инцидентни по отношение на експлоатацията, от страна на предприятието, на горепосочените транспортни средства в международния транспорт.

2. Разпоредбите на ал. 1 се прилагат и по отношение на печалбите от участие в пул, съвместна стопанска дейност или международна експлоатационна агенция.

3. Разпоредбите на този член не се прилагат по отношение на печалби, реализирани от предприятие на едната договаряща държава от комисионни, във връзка с продажби на билети в другата договаряща държава, за пътуване със самолети и кораби, принадлежащи на други предприятия.

Член 9

СВЪРЗАНИ ПРЕДПРИЯТИЯ

1. Когато:

- а) предприятие на едната договаряща държава участва пряко или непряко в управлението, контрола или имуществото на предприятие на другата договаряща държава, или
- б) едни и същи лица участват пряко или непряко в управлението, контрола или имуществото на предприятие на едната договаряща държава и на предприятие на другата договаряща държава,

и в двата случая между двете предприятия в техните търговски или финансови отношения са приети или наложени условия, различни от тези, които биха били приети между независими предприятия, тогава всяка печалба, която, ако ги нямаше тези условия би възникнала, но поради тези условия не е възникнала за едно от предприятията, може да бъде включена в печалбите на това предприятие и съответно обложена с данъци.

2. Когато една от договарящите държави включи в печалбата на предприятие на тази държава и съответно обложи с данък печалби, по отношение на които предприятие на другата договаряща държава е било подложено на облагане с данък в тази друга държава и така включените печалби са печалби, които биха възникнали за предприятието на първата посочена държава, ако договорените условия между двете предприятия бяха такива, каквито биха били договорени между независими предприятия, то тогава тази друга държава ще направи съответното уточнение на начисления от нея данък върху тези печалби. При извършването на такова уточнение се вземат предвид другите разпоредби на Спогодбата и компетентните органи на договарящите държави при необходимост ще се консултират един с друг.

Член 10

ДИВИДЕНТИ

1. Дивидентите, изплатени от дружество, което е местно лице на едната договаряща държава, на местно лице на другата договаряща държава, могат да се облагат с данък в тази друга държава в съответствие с нейното законодателство.

2. Дивидентите, по ал. 1 могат също така да се облагат с данък в договарящата държава, на която дружеството, изплащащо дивидентите, е местно лице и съгласно законодателството на тази държава. Въпреки това, когато притежателят на дивидентите е местно лице на другата договаряща държава, така наложеният данък няма да надвишава 10 на сто от brutната сума на дивидентите.

3. Терминът "дивиденти", употребен в този член, означава доходи от акции или други права, с изключение на вземания за дълг, даващи право на участие в печалбите, както и доходи от корпоративни права, които са подчинени на същия данъчен режим като доходи от акции в съответствие със законодателството на държавата, на която дружеството, извършващо разпределението е местно лице.

4. Разпоредбите на ал. 1 и 2 не се прилагат, ако притежателят на дивидентите, е местно лице на едната договаряща държава и извършва стопанска дейност в

другата договаряща държава, на която дружеството, изплащащо дивидентите е местно лице, чрез място на стопанска дейност разположено там, или упражнява в тази друга държава независими лични услуги чрез определена база разположена там и участието, във връзка с което се изплащат дивидентите, е действително свързано с това място на стопанска дейност или определена база. В този случай се прилагат съответно разпоредбите на членове 7 или 14.

5. Когато дружество, което е местно лице на едната договаряща държава, получава печалби или доходи от другата договаряща държава, тази друга държава не може да налага никакъв данък върху дивидентите платени от дружеството, освен доколкото тези дивиденти са платени на местно лице на тази друга държава или доколкото участието, във връзка с което са платени дивидентите, е действително свързано с място на стопанска дейност или определена база намиращи се в тази друга държава, нито да облага неразпределените печалби на дружеството с данък върху неразпределените печалби, дори ако изплатените дивиденти или неразпределените печалби се състоят изцяло или частично от печалби или доходи възникващи в тази друга държава.

Член 11 ЛИХВИ

1. Лихвите, възникнали в едната договаряща държава и платени на местно лице на другата договаряща държава, могат да се облагат с данък в тази друга държава, в съответствие с нейното законодателство.

2. Въпреки това, тези лихви могат също да се облагат с данък в договарящата държава, от която произхождат и съобразно законодателството на тази държава, но когато притежателят на лихвите е местно лице на другата договаряща държава, наложеният данък няма да надвишава 10 на сто от брутната сума на лихвите.

3. Независимо от разпоредбите на ал. 2, лихвите възникнали в едната договаряща държава и платени на правителството на другата договаряща държава или на Националната банка на другата държава, няма да се облагат с данък в първата посочена договаряща държава.

4. Терминът "лихви", използван в този член, означава доходи от вземания за дълг от всякакъв вид, независимо от това дали са обезпечени или не с ипотека и носещи или не правото за участие в печалбите на длъжника и по-специално доходи от държавни ценни книжа и доходи от бонове и облигации, включително от премии и бонуси, свързани с такива ценни книжа, бонове или облигации. Санкции за закъснели плащания не се считат за лихви за целите на този член.

5. Разпоредбите на ал. 1 и 2 няма да се прилагат, ако притежателят на лихвите, който е местно лице на едната договаряща държава, извършва стопанска дейност в другата договаряща държава, от която произхождат лихвите, посредством намиращо се там място на стопанска дейност, или извършва в тази друга държава независими лични услуги чрез определена база разположена там и вземането за дълг, във връзка с което се плащат лихвите, е действително свързано с такова място на стопанска дейност или определена база. В такъв случай се прилагат съответно разпоредбите на чл. 7 или 14.

6. Лихвите се считат за възникнали в едната договаряща държава, когато лицето, плащащо лихвите, независимо дали е местно лице на едната договаряща държава или не, притежава в една от договарящите държави място на стопанска дейност или определена база, във връзка с които е възникнал дългът, който поражда плащането на лихвите и тези лихви са свързани с такова място на стопанска дейност или определена база.

7. Когато поради особените взаимоотношения между платеща и притежателя на лихвите или между тях двамата и някое друго лице, сумата на лихвите, като се има предвид задължението, за което се изплащат, надвишава сумата, която би била договорена между платеща и получателя при липсата на тези особените взаимоотношения, разпоредбите на този член се прилагат само по отношение на последната сума. В такъв случай, надвишаващата сума се облага съобразно законодателството на всяка от договарящите държави, като съответно се имат предвид останалите разпоредби на тази Спогодба.

Член 12

АВТОРСКИ И ЛИЦЕНЗИОННИ ВЪЗНАГРАЖДЕНИЯ

1. Авторските и лицензионните възнаграждения, произхождащи от едната договаряща държава и изплатени на местно лице на другата договаряща държава, могат да се облагат с данък в тази друга държава съгласно нейното законодателство.

2. Такива авторски и лицензионни възнаграждения, обаче, могат също да се облагат с данък в договарящата държава, от която произхождат, съобразно законодателството на тази държава, но когато притежателят на авторските и лицензионните възнаграждения е местно лице на другата договаряща държава, така наложеният данък няма да надвишава 18 на сто от brutния размер на авторските и лицензионните възнаграждения.

3. Терминът "авторски и лицензионни възнаграждения", използван в този член, означава плащания от всякакъв вид, получени за използване или за правото на използване на всяко авторско право за литературно, художествено или научно произведение, включително кинофилми или филми, магнетофонни записи, или други средства за възпроизвеждане на звук или образ за радио или телевизионно излъчване, на всеки патент, търговска марка, чертеж или модел, план, секретна формула или процес, или за информацията относно производствен, търговски или научен опит или за използването или правото на използване на промишлено, търговско или научно оборудване.

4. Разпоредбите на ал. 1 и 2 не се прилагат, ако притежателят на авторските и лицензионните възнаграждения, е местно лице на едната договаряща държава и извършва стопанска дейност в другата договаряща държава, от която произхождат авторските и лицензионните възнагражденията, чрез място на стопанска дейност разположено там, или извършва в тази друга държава независими лични услуги чрез определена база разположена там, и правото или имуществото, във връзка с които се изплащат авторските и лицензионните възнаграждения, е действително свързано с такова място на стопанска дейност или определена база. В такъв случай се прилагат съответно разпоредбите на член 7 или 14.

5. Авторските и лицензионните възнаграждения се считат за възникнали в едната договаряща държава, когато платецът е самата държава, орган на местната власт или местно лице на тази държава. Когато, обаче, платецът на авторските и лицензионните възнаграждения, независимо дали е местно лице на една от договарящите държави или не, притежава в една от договарящите държави място на стопанска дейност или определена база, във връзка с които възниква задължението за изплащане на авторските и лицензионните възнаграждения и тези авторски и лицензионни възнаграждения са свързани с такова място на стопанска дейност или определена база, то тогава се счита, че авторските и лицензионните възнаграждения възникват в договарящата държава, в която се намира мястото на стопанска дейност или определената база.

6. Когато, поради особените взаимоотношения между платеча и притежателя на авторските и лицензионните възнаграждения, или между тях двамата и някое друго лице, сумата на авторските и лицензионните възнаграждения, надвишава сумата, която би била договорена между платеча и получателя при липсата на такива особени взаимоотношения, разпоредбите на този член се прилагат само по отношение на последната сума. В такъв случай надвишаващата сума ще се облага съобразно законодателството на всяка от договарящите държави, като се имат предвид останалите разпоредби на тази Спогодба.

Член 13

ПЕЧАЛБИ ОТ ПРЕХВЪРЛЯНЕ НА ИМУЩЕСТВО

1. Печалбите, получени от прехвърляне на недвижимо имущество, се облагат с данък в договарящата държава, в която се намира недвижимото имущество и в съответствие със законодателството на тази държава.

2. Печалбите от прехвърляне на движимо имущество, съставляващо част от стопанското имущество на място на стопанска дейност, което предприятие на едната договаряща държава има в другата договаряща държава, или на движимо имущество, съставляващо част от определена база, която местно лице на едната договаряща държава има на разположение в другата договаряща държава с цел извършване на независими лични услуги, включително печалбите от прехвърляне на такова място на стопанска дейност (самостоятелно или заедно с цялото предприятие) или на такава определена база, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

3. Печалбите от прехвърляне на имущество, съставляващо част от стопанското имущество на предприятие на едната договаряща държава, състоящо се от кораби, самолети или шосейни транспортни средства, използвани в международния транспорт или от движимо имущество, свързано с експлоатацията на такива транспортни средства се облагат с данък само в договарящата държава, в която предприятието е регистрирано или учредено.

4. Печалбите от прехвърляне на всяко имущество, различно от посоченото в ал. 1, 2, и 3, се облагат само в договарящата държава, на която прехвърлителят е местно лице.

Член 14

НЕЗАВИСИМИ ЛИЧНИ УСЛУГИ

1. Доходите, получени от местно лице на едната договаряща държава във връзка с професионални услуги или други дейности от независим характер, се облагат с данък само в тази държава. Такива доходи, обаче, могат да се облагат в другата договаряща държава в следните случаи:

а) когато лицето има редовно на разположение определена база в другата договаряща държава за извършване на своята дейност - в този случай само частта от дохода, причислима към такава определена база, може да се облага с данък в тази друга държава; или

б) когато лицето пребивава в другата договаряща държава за период или периоди с продължителност от, или надвишаващи общо 183 дни за всеки дванадесет-месечен период, започващ или приключващ през съответната данъчна година - в този случай само такава част от доходите може да се облага в тази друга държава, каквато е получена от дейността, извършвана в тази договаряща държава.

2. Терминът "професионални услуги" включва по-специално самостоятелни научни, литературни, художествени, образователни или преподавателски дейности, както и самостоятелни дейности на лекари, адвокати, стоматолози и счетоводители.

Член 15

ДОХОДИ ОТ ТРУДОВО ПРАВООТНОШЕНИЕ

1. Освен в случаите по членове 16, 18 и 19 от тази Спогодба, заплати, надници и други подобни възнаграждения, получени от местно лице на едната договаряща държава въз основа на трудово правоотношение, се облагат с данък само в тази държава, освен ако трудът се полага в другата договаряща държава. Ако трудът се полага по този начин, възнаграждението като получено там може да се облагат с данък в тази друга държава.

2. Независимо от разпоредбите на ал.1, възнаграждение, получено от местно лице на едната договаряща държава за полагане на труд в другата договаряща държава, се облага само в първата посочена държава, ако са изпълнени едновременно следните условия:

а) получателят пребивава в другата договаряща държава за период или периоди, ненадвишаващи общо 183 дни във всеки дванадесет месечен период, започващ или приключващ в съответната данъчна година; и

б) възнаграждението се изплаща от работодател или от името на работодател, който не е местно лице на другата договаряща държава, и

в) възнаграждението не е за сметка на място на стопанска дейност или определена база, които работодателят притежава в другата договаряща държава.

3. Независимо от предходните разпоредби на този член, възнаграждение, получено за положен труд на борда на кораб, самолет или шосейно транспортно средство, използвани в международния транспорт от предприятие на едната договаряща държава, може да се облага с данък в тази договаряща държава, в която предприятието е регистрирано и учредено.

Член 16 **ДИРЕКТОРСКИ ВЪЗНАГРАЖДЕНИЯ**

Директорски възнаграждения и други подобни плащания, получени от местно лице на едната договаряща държава в качеството му на член на борд на директорите на дружество, което е местно лице на другата договаряща държава, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

Член 17 **АРТИСТИ И СПОРТИСТИ**

1. Независимо от разпоредбите на членове 14 и 15, доходите, получени от местно лице на едната договаряща държава в качеството му на художествен изпълнител като театрален, кино-, радио- или телевизионен артист, или музикант, или като спортист, от личната му дейност като такъв извършвана в другата договаряща държава, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

2. Когато доходи от личната дейност на художествен изпълнител или спортист в качеството му на такъв, се получават не от самия художествен изпълнител или спортист, а от друго лице, независимо дали е местно лице на едната договаряща държава или не, тези доходи, независимо от разпоредбите на членове 7, 14 и 15, могат да се облагат в договарящата държава, в която се извършва дейността на художествения изпълнител или спортиста.

3. Независимо от разпоредбите на алинеи 1 и 2, доходите, получени от местно лице на едната договаряща държава в качеството му на художествен изпълнител или спортист от личната му дейност като такъв, извършвана в другата договаряща държава, се облагат само в първата посочена държава, ако в другата държава тази дейност се финансира изцяло от обществени фондове на първата посочена държава или нейни органи на местната власт.

Член 18 **ПЕНСИИ**

1. Като се имат предвид разпоредбите на ал. 2 на член 19, пенсии и други подобни възнаграждения, платени във връзка с трудово правоотношение в миналото на местно лице на едната договаряща държава се облагат само в тази договаряща държава, в съответствие с нейното законодателство.

2. Независимо от разпоредбите на ал.1, пенсии и други плащания в съответствие със законодателството относно обществената системата за социално осигуряване на едната договаряща държава, могат да се облагат в тази държава.

3. Нищр, което се съдържа в ал. 1 и 2, няма да засегне разпоредбите от законодателството на едната договаряща държава относно освобождаването на пенсиите от данък.

Член 19

ДЪРЖАВНА СЛУЖБА

1. а) Заплати, надници и други подобни възнаграждения, различни от пенсия, изплатени от едната договаряща държава или неин орган на местна власт на физическо лице за оказани услуги на тази държава или неин орган на местна власт, се облагат с данък само в тази държава.

б) Такива заплати, надници и други подобни възнаграждения обаче, се облагат с данък само в другата договаряща държава, ако услугите са извършени в тази друга държава и физическото лице е местно лице на тази държава, което:

(i) е гражданин на тази държава; или

(ii) не е станало местно лице на тази държава единствено с цел извършване на услугите.

2. а) Всяка пенсия, изплатена от или за сметка на фондове, създадени от едната договаряща държава или неин орган на местна власт на физическо лице във връзка с услуги, предоставени на тази държава или орган, се облага с данък само в тази държава.

б) Такава пенсия, обаче, се облага с данък само в другата договаряща държава, ако лицето е местно лице и гражданин на тази друга държава.

3. Разпоредбите на членове 15, 16 и 18 се прилагат също и по отношение възнаграждения и пенсии за услуги, извършени във връзка със стопанска дейност осъществена от едната договаряща държава или неин орган на местна власт.

4. Нищ, което се съдържа в ал. 2, няма да засегне разпоредбите от законодателството на едната договаряща държава относно освобождаването на пенсиите от данък.

Член 20

ПРЕПОДАВАТЕЛИ И НАУЧНИ РАБОТНИЦИ

1. Физическо лице, което е местно лице на едната договаряща държава и посети другата договаряща държава по покана на акредитиран университет, колеж или друго висше учебно заведение единствено с цел да преподава или извършва научни изследвания в течение на период ненадвишаващ 1 година, не се облага с данък в тази друга държава за доходите си от такава дейност.

2. Разпоредбата на алинея 1 няма да се прилага по отношение на доходите от изследователска дейност, извършвана предимно за лично благодетелстване на едно или повече лица, а не в обществен интерес.

Член 21

СТУДЕНТИ И СТАЖАНТИ

1. Физическо лице, което е местно лице на едната договаряща държава и се намира временно в другата договаряща държава единствено като:

- а) учащ в университет, колеж или училище в другата договаряща държава;
- б) стажант в стопанската, промишлената или техническата област; или
- в) получател на стипендия или награда с цел обучение или изследователска дейност от религиозна, благотворителна, научна или образователна институция,

не се облагат с данък в другата договаряща държава по отношение на такава стипендия или награда.

2. Същата разпоредба се прилага за всяка сума, която представлява възнаграждение, получено от това лице за услуги, извършени в другата договаряща държава, при условие че тези услуги са свързани с неговото обучение или стаж и са необходими за неговата издръжка.

3. Плащания, които получава за своята издръжка, образование или стаж студент или стажант, който е или е бил непосредствено преди пристигането си в едната договаряща държава местно лице на другата договаряща държава и който се намира в първата посочена държава единствено с цел образование или стаж, не се облагат с данък в тази държава при условие, че плащанията са от източник извън тази държава.

Член 22 ДРУГИ ДОХОДИ

1. Елементи от дохода на местно лице на едната договаряща държава, независимо от това къде възникват, които не са разгледани в предходните членове на тази Спогодба, се облагат с данък само в тази държава.

2. Разпоредбата на ал. 1 не се прилага по отношение на доходи, различни от доходи от недвижимо имущество, така както е определено в ал. 2 на чл. 6, когато получателят на такива доходи, като местно лице на едната договаряща държава, извършва стопанска дейност в другата договаряща държава чрез намиращо се там място на стопанска дейност, или осъществява в тази друга държава независими лични услуги чрез постоянна база, разположена там и правото или собствеността, по отношение на които се получават доходите, са действително свързани с такова място на стопанска дейност или определена база. В такъв случай се прилагат съответно разпоредбите на чл. 7 или 14.

Член 23 ИЗБЯГВАНЕ НА ДВОЙНОТО ДАНЪЧНО ОБЛАГАНЕ

1. Когато местно лице на едната договаряща държава получава доходи, които в съответствие с разпоредбите на тази Спогодба, могат да се облагат в другата договаряща държава, първата договаряща държава допуска като приспадане от данъка върху доходите на това местно лице сума в размер на данъка, платен в другата договаряща държава; такова приспадане, обаче, и в двата случая не може да надвишава тази част от данъка, изчислен преди предоставяне на приспадането, което съответства на доходите, които могат да бъдат облагани в другата договаряща държава.

2. Когато в съответствие с която и да е разпоредба на тази Спогодба доход, получен от местно лице на едната договаряща държава от другата договаряща държава е освободен от облагане с данък в първата посочена държава, тази държава може независимо от това да вземе предвид освободения доход при изчисляването на сумата на данъка върху останалия доход на такова местно лице.

Член 24

РАВЕНСТВО В ТРЕТИРАНЕТО

1. Националните лица на едната договаряща държава не подлежат в другата договаряща държава на каквото и да е облагане или свързаните с него задължения, които са различни или по-обременителни от данъчното облагане и свързаните с него задължения, на които са или могат да бъдат подложени националните лица на тази друга държава, при същите обстоятелства, и по-специално във връзка с качеството им на местни лица.

2. Данъчното облагане на място на стопанска дейност, което предприятие на едната договаряща държава притежава в другата договаряща държава не може да бъде по-неблагоприятно в тази друга държава, отколкото данъчното облагане на предприятията на тази друга държава, които извършват същата дейност. Тази разпоредба няма да се счита за задължаваща едната договаряща държава да предоставя на местни лица на другата договаряща държава каквито и да е лични намаления, облекчения или приспадания за целите на данъчното облагане, с оглед гражданското им състояние или семейните им задължения, каквито тя предоставя на собствените си местни лица.

3. Освен в случаите, когато се прилагат разпоредбите на ал. 1 на чл. 9, ал. 7 на чл. 11 и ал. 6 на чл. 12, лихви, авторски и лицензионни възнаграждения и други плащания от предприятие на едната договаряща държава на местно лице на другата договаряща държава, за целите на определянето на облагаемите печалби на такова предприятие, ще се приспадат при същите условия, както ако биха били платени на местно лице на първата посочена държава.

4. Предприятия на едната договаряща държава, имуществото на които изцяло или частично се притежава или контролира, пряко или непряко, от едно или повече местни лица на другата договаряща държава, няма да бъдат подлагани в първата договаряща държава на данъчно облагане, или свързаните с него задължения, които са различни или по-обременителни от данъчното облагане и свързаните с него задължения, на които са или могат да бъдат подложени други подобни предприятия на първата посочена държава.

Член 25

ПРОЦЕДУРА НА ВЗАИМНО СПОРАЗУМЕНИЕ

1. Когато едно лице счете, че действията на едната или на двете договарящи държави водят или ще доведат за него до данъчно облагане, несъответстващо на разпоредбите на тази Спогодба, то може, независимо от средствата за защита, предвидени в националните законодателства на тези държави, да представи своя случай пред компетентния орган на договарящата държава, на която е местно лице или, ако случаят му е по ал. 1 на член 24, пред компетентния орган на тази договаряща държава, на която е национално лице. Случаят трябва да бъде

представен в срок от три години от първото уведомяване за действието, водещо до данъчно облагане несъответстващо на разпоредбите на Спогодбата.

2. Компетентният орган, ако счете че възражението е основателно и ако не е в състояние да достигне сам до удовлетворително разрешение, ще положи усилия да реши случая посредством взаимно споразумение с компетентния орган на другата договаряща държава, с оглед да се избегне данъчно облагане, което не е в съответствие със Спогодбата. Всяко постигнато споразумение ще се приложи независимо от сроковете, предвидени в националното законодателство на договарящата държава.

3. Компетентните органи на договарящите държави ще полагат усилия да разрешават посредством взаимно споразумение всички затруднения или съмнения, възникващи във връзка с тълкуването или прилагането на Спогодбата. Те също така могат да се консултират взаимно за избягване на двойното данъчно облагане в случаи, които не са предвидени в Спогодбата.

4. Компетентните органи на договарящите държави могат да контактуват директно помежду си, с цел постигане на споразумение по смисъла на предходните алинеи на този член. Ако се прецени, че ще бъде целесъобразно да се осъществи устна размяна на мнения с цел постигане на споразумение, такава размяна може да се извърши чрез комисия, съставена от компетентните органи на договарящите се държави.

5. Компетентните органи на договарящите се държави могат чрез взаимно споразумение да уредят начина на прилагане на тази Спогодба.

Член 26

РАЗМЯНА НА ИНФОРМАЦИЯ

1. Компетентните органи на договарящите държави ще си разменят такава информация, каквато е необходима за изпълнение разпоредбите на тази Спогодба или на националните законодателства на договарящите държави, отнасящи се до данъците, обхванати от Спогодбата, доколкото предвиденото в тях данъчно облагане не противоречи на Спогодбата. Обменът на тази информация не е ограничен от чл. 1. Всяка информация, получена от едната договаряща държава, ще се счита за поверителна, също както информацията, получена съобразно националното законодателство на тази държава и ще се предоставя само на лица или органи (включително съдилища и административни органи), занимаващи се с определянето или събирането, принудителното изпълнение или наказателното преследване, както и с решаването на жалби във връзка с данъците обхванати от Спогодбата. Такива лица или органи ще ползват информацията само за такива цели. Те могат да предоставят информацията на съдебни процеси или при постановяване на съдебни решения.

2. Разпоредбите на ал. 1 в никакъв случай няма да се разглеждат като налагащи на една от договарящите държави задължението:

- a) да предприема административни мерки, отклоняващи се от законите и обичайната административна практика на тази или на другата договаряща държава;

б) да предоставя информация, която не може да се получи съгласно законите или по обичайна административна процедура в тази или в другата договаряща държава;

в) да предоставя информация, която би разкрила каквато и да е търговска, стопанска, промишлена или професионална тайна или търговска процедура, или информация, чието разкриване би противоречало на обществения ред (*ordre public*).

Член 27

ЧЛЕНОВЕ НА ДИПЛОМАТИЧЕСКИ ПРЕДСТАВИТЕЛСТВА И КОНСУЛСКИ СЛУЖБИ

Разпоредбите на тази Спогодба не засягат данъчните привилегии на дипломатическите представителства и на консулските служби, както и на техните членовете, предоставяни съобразно разпоредбите на международните споразумения, по които двете договарящи се държави са страни.

Член 28

ВЛИЗАНЕ В СИЛА

1. Тази Спогодба подлежи на ратифициране. Тази Спогодба влиза в сила на датата на получаване на последното от писмените уведомления, разменени по дипломатически път, с които договарящите държави се уведомяват взаимно за изпълнението на конституционните изисквания за влизане в сила на тази Спогодба.

2. Разпоредбите на тази Спогодба ще имат сила по отношение на:

(I) данъците удържани при източника, за сумите, изплатени или начислени на или след първия ден от януари непосредствено следващ годината, в която Спогодбата влиза в сила по отношение на ал.1 на този член;

(II) другите данъци върху доходите за данъчните периоди, започващи на или след 1 януари, следващ календарната годината, в която Спогодбата влиза в сила по отношение на ал.1 на този член.

Член 29

ПРЕКРАТЯВАНЕ

1. Тази Спогодба остава в сила, докато не бъде прекратена от една от договарящите се държави. Всяка договаряща държава може да прекрати действието на Спогодбата по дипломатически път чрез писмено съобщение за прекратяването най-малко шест месеца преди края на всяка календарна година, започваща след изтичането на период от пет години от датата на влизането на Спогодбата в сила.

2. В такъв случай, Спогодбата ще престане да действа:

(I) по отношение на данъците удържани при източника, за сумите, изплатени или начислени на, или след първи януари на календарната година, следваща годината, в която е изпратено уведомлението за прекратяване; и

(II) по отношение на другите данъци върху доходите, реализирани през данъчните периоди, започващи на, или след първи януари на календарната година, следваща годината, в която е изпратено уведомлението за прекратяване.

В удостоверение на горното долуподписаните, надлежно упълномощени за това, подписаха тази Спогодба.

Съставена в два екземпляра в Дамакс на 20 март 2001 г. На български, арабски и английски език, като и трите текста имат еднаква сила. В случай на различия в тълкуването меродавен е английският текст.

**ЗА ПРАВИТЕЛСТВОТО НА
РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ:**

**ЗА ПРАВИТЕЛСТВОТО НА
СИРИЙСКА АРАБСКА РЕПУБЛИКА:**

.....
Венцислав Върбанов,
Министър на земеделието
и горите

.....
Мохамед Халед Ал Мхаини,
Министър на финансите